

قانون اجازه الحاق دولت شاهنشاهی ایران به مقاوله نامه بین المللی شماره 19 مربوط به تساوی رفتار نسبت به کارگران داخلی و خارجی از لحاظ جبران خسارات ناشی از حوادث کار

قانون اجازه الحاق دولت شاهنشاهی ایران به مقاوله نامه بین المللی شماره 19

مربوط به تساوی رفتار نسبت به کارگران داخلی و خارجی از لحاظ جبران خسارات ناشی از حوادث کار

مصوب 1351.2.18

ماده واحده - به دولت اجازه داده می شود به مقاوله نامه بین المللی شماره 19

مربوط به تساوی رفتار نسبت به کارگران داخلی و خارجی از لحاظ جبران خسارات ناشی از حوادث کار مشتمل بر یک مقدمه و 12 ماده که ضمیمه این قانون است ملحق شود.

قانون فوق مشتمل بر یک ماده و متن مقاوله نامه ضمیمه پس از تصویب مجلس شورای ملی در جلسه روز سه شنبه 1350.11.26 در جلسه روز دوشنبه هیجدهم اردیبهشت ماه یک هزار و سیصد و پنجاه و یک شمسی به تصویب مجلس سنا رسید.

رئیس مجلس سنا - جعفر شریف امامی

[z]مقاوله نامه شماره (19) در خصوص تساوی رفتار بین کارگران داخلی و خارجی در مورد جبران خسارات حوادث ناشی از کار

کنفرانس عمومی سازمان بین المللی کار که بنا به دعوت هیأت مدیره دفتر بین المللی کار هفتمین دوره اجلاسیه خود را در تاریخ 19 مه 1925 در ژنومن عقد ساخته پس از اخذ تصمیم نسبت به پذیرش پیشنهادات مختلف در خصوص تساوی رفتار بین کارگران داخلی و خارجی در مورد جبران خسارات حوادث ناشی از کار (دومین موضوع دستور دوره اجلاسیه) و پس از اخذ تصمیم بر این که پیشنهادات مزبور به صورت مقاوله نامه بین المللی درآید مقاوله نامه زیر را که مقاوله نامه تساوی رفتار در مورد جبران خسارات ناشی از کار نامیده می شود برای الحاق اعضای سازمان بین المللی کار طبق مقررات اساسنامه سازمان بین المللی کار مورد پذیرش قرار می دهد.

ماده 1 - 1 - هر یک از کشورهای عضو سازمان بین المللی کار که به مقاوله نامه حاضر ملحق می شود تعهد می نماید که نسبت به اتباع سایر کشورهای عضو سازمان بین المللی کار که به این مقاوله نامه ملحق شده اند و در نتیجه حوادث ناشی از کار در سرزمین آنها آسیبی به آنان می رسد و همچنین نسبت به وراث آنها همان رفتاری را که نسبت به اتباع خود راجع به جبران خسارات حوادث ناشی از کار معمول می دارد به موقع اجراء بگذارد.

2 - این تساوی رفتار درباره اتباع بیگانه و وراث آنها بدون هیچگونه قید و شرط

اقامت به موقع عمل گذاشته خواهد شد. لیکن در مورد وجوهی که کشورهای عضو و یا اتباع آنها در خارج از کشور خود به موجب این اصل باید بپردازند در صورت لزوم با موافقت مخصوص اعضای ذینفع مقرراتی تهیه و تنظیم خواهد شد.

ماده 2 - در مورد جبران خسارات حوادث ناشی از کار راجع به کارگرانی که به طور موقت یا متناوب در یکی از کشورهای عضو سازمان به حساب کارگاهی که محل اقامت آن در کشور دیگر عضو سازمان می باشد که قوانین کشور اخیرالذکر به موقع اجرا گذاشته شود.

ماده 3 - کشورهایی که به این مقاوله نامه ملحق می شوند و در کشور آنها هیچگونه ترتیباتی خواه از طریق بیمه های اجتماعی و یا بیمه به طور مقطوع برای جبران خسارات حوادث ناشی از کار وجود ندارد موافقت می کند که در ظرف مدت سه سال از تاریخ الحاق به این مقاوله نامه چنین ترتیباتی را در کشور خود فراهم سازند.

ماده 4 - کشورهایی که به این مقاوله نامه ملحق می شوند تعهد می کنند که برای اجرای این مقاوله نامه و نیز اجرای قوانین و آیین نامه های مربوط به جبران خسارات حوادث ناشی از کار متقابلاً با یکدیگر معاضدت کنند. ضمناً متعهد می شوند که از هر گونه تغییرات حاصله در قوانین و آیین نامه های کشور خود راجع به جبران خسارات حوادث ناشی از کار دفتر بین المللی کار را مطلع سازند. تا دفتر مزبور نیز به نوبه خود این تغییرات را به اطلاع سایر کشورهای عضو برساند.

ماده 5 - الحاق رسمی به این مقاوله نامه طبق مقررات اساسنامه سازمان بین المللی کار به اطلاع مدیر کل دفتر بین المللی کار رسیده و توسط مشارالیه به ثبت خواهد رسید.

ماده 6 - 1 - این مقاوله نامه به محض اینکه الحاق دو کشور عضو سازمان بین المللی کار توسط مدیر کل دفتر بین المللی کار به ثبت رسید قابل اجرا خواهد بود.

2 - این مقاوله نامه فقط برای کشورهایی که الحاق آنها به ثبت دفتر بین المللی کار رسیده لازم الاجرا خواهد بود.

3 - پس از آن مقاوله نامه حاضر در مورد هر کشور عضو از تاریخ ثبت الحاق آن کشور در دفتر سازمان بین المللی کار لازم الاجرا خواهد بود.

ماده 7 - به مجرد این که الحاق دو کشور عضو سازمان بین المللی کار به ثبت دفتر بین المللی کار رسید مدیر کل دفتر بین المللی کار مراتب را به اطلاع کلیه اعضای سازمان بین المللی کار خواهد رسانید.

همچنین از ثبت الحاق هایی که بعداً به اطلاع او می رسد کلیه اعضاء را مستحضر خواهد

داشت.

ماده 8 - با مراعات مقررات ماده 6 هر یک از کشورهای عضو که به این مقاولهنامه ملحق شده است تعهد می‌کند که مقررات مواد 1 - 2 - 3 و 4 را حداکثر تا تاریخ اول ژانویه 1927 به موقع اجرا بگذارد ضمناً هر گونه اقدامات لازم را برای مؤثر بودن مقررات مزبور انجام دهد.

ماده 9 - هر یک از کشورهای عضو که به این مقاولهنامه ملحق می‌شود تعهد می‌نماید که مفاد آن را در مستعمرات - مستملکات و مناطق تحت‌الحمايه خود طبق مقررات ماده 35 اساسنامه سازمان بین‌المللی کار به موقع اجرا بگذارد.

ماده 10 - هر یک از کشورهای عضو که به این مقاولهنامه ملحق شده‌اند می‌توانند پس از انقضای یک دوره ده‌ساله از اولین تاریخ به مرحله اجرا گذاشته‌شدن مقاولهنامه حاضر از اجرای آن صرف‌نظر نمایند به شرطی که مراتب را رسماً جهت ثبت به مدیر کل دفتر بین‌المللی کار اعلام دارند.

این الغاء یک سال پس از ثبت آن در دفتر بین‌المللی کار دارای اعتبار خواهد بود.

ماده 11 - هیأت مدیره دفتر بین‌المللی کار بایستی اقلأً هر ده سال یک مرتبه گزارشی مبنی بر نحوه اجرای این مقاولهنامه به کنفرانس تسلیم نموده و لزوم تجدید نظر و یا اصلاح مقاولهنامه حاضر را در دستور کار کنفرانس قرار دهد.

ماده 12 - متن فرانسه و انگلیسی مقاولهنامه حاضر متساویاً معتبر می‌باشد متن فوق متن اصلی مقاولهنامه در خصوص تساوی رفتار در مورد جبران خسارات حوادث ناشی از کار 1925 می‌باشد که به موجب مقاولهنامه مربوط به تجدید نظر در مواد نهایی مصوب 1946 اصلاح گردیده است.

متن اصلی مقاولهنامه در تاریخ 24 ژوئن 1925 به وسیله آقایان دکتر ادواردینش رییس کنفرانس و آلبرت توماس مدیر کل دفتر بین‌المللی کار امضاء و دارای اعتبار گردیده است.

این مقاولهنامه در تاریخ 8 سپتامبر 1926 برای اولین مرتبه به موقع اجرا گذاشته شده است.

مقاولهنامه فوق مشتمل بر یک مقدمه و دوازده ماده منضم به قانون اجازه الحاق دولت شاهنشاهی ایران به مقاولهنامه بین‌المللی شماره 19 مربوط به تساوی رفتار نسبت به کارگران داخلی و خارجی از لحاظ جبران خسارات ناشی از حوادث کار می‌باشد.